

MdR, Jazzgeschiedenis 644. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 29, 't Hammond orgel, deel 3 van 3. William Ballard Doggett is 16 februari 1916 in Philadelphia geboren. Was eerst pianist, arrangeerde ook, bv. voor de Ink Spots. Speelde bij Lucky Thompson en Illinois Jacquet, ging in 1949 naar Louis Jordan, begon bij deze jump band met Hammond orgel. ~~F~~ drie opnamen voor Columbia in NYC van 20 september 1962. Dat is vals spelen mijnerzijds, maar in het volgend tijdvak, 1959-1964, zal hij er niet aan te pas komen, vandaar dus. Clifford Davis speelt in het laatste ^{stuk} tenorsaxofoon, de gitarist is Billy Butler, de namen van de bassist en drummer zijn niet genoteerd. Eerst: W.C.Handy's "St.Louis blues".

F
Van Bill
Doggett
hoort U

plaat 1 Bill Doggett: St. Louis blues (W.C.Handy) *toch met ook tenorist Davis.*
2/3 - 3:11 - CBS 52490

"St. Louis blues" van William Christopher Handy, Dit is van de organist zelf "All souls blues".

zelfde Bill Doggett: All souls blues (Bill Doggett)
1/4 - 3:10 - idem

"All souls blues". ~~Tenslotte, met tenorsaxofonist Clifford Davis: "Opus D".~~

zelfde Bill Doggett: Opus D (Bill Doggett)
2/2 - 5:02 - idem

"Opus D", ook weer van Hammond organist Bill Doggett. Opnamen voor Columbia in NYC 20 september 1962, met Clifford Davis-tenorsaxofoon, Billy Butler-gitaar, onbekende bas en drums.

Fats Waller en Count Basie behoorden tot de eerste Hammond-bespeleers wat jazz ^{dat} aangaat, ze registreerden het instrument als cinema-orgel, want speelde Waller en leerde het aan Basie. De echte pionier, ik zei het in de eerste aflevering al, en met hem sluit ik af, was Milton Brent Buckner, Milt Buckner, geboren St.Louis, Missouri, 10 juli 1915, overleden Chicago, Illinois, 27 juli 1977. Hij begon ^{op de piano} als pianist en concentreerde zich in de jaren zeventig weer ~~in~~, werd bekend door het spelen met twee handen van de melodie in ~~parallel~~ ^{parallel}-accorden, zijn 'locked hands'-stijl die later door o.a. Red Garland als de 'Block-chords'-stijl ontwikkeld werd. In 1941 kwam ~~hij~~ ^{Buckner} bij de big band van Lionel Hampton, begon daar te experimenteren met het Hammond orgel, volgens oorgetuigen met soms destreuze gevolgen kwa volume en vervorming.

Maar in de jaren vijftig had hij het instrument ^{zeer} vóór de knie, was de pionier die vele navolgers kreeg. Zo dadelijk muziek uit Capitol 1955-sessions, eerste een curieuze live-opname van een optreden in Birdland, NYC, dat door de radio werd uitgezonden -middengolf en thuis opgenomen- met Bernie McKay-gitaar, Cornelius Thomas-drums, -zijn eigen trio-. Met als gast, en die hoort ^{ook} in de aankondiging: altsaxofonist Charlie Parker.

plaat 2 Charlie Parker + Milt Buckner Trio: Groovin' high (D.Gillespie)
2/1 - 3:46 - Columbia 34831

"Groovin' high" van Dizzy Gillespie. Charlie Parker-altsaxofoon met het Milt Buckner Trio waarin Bernie McKay-gitaar, Cornelius Thomas-drums. Radio-opname vanuit Birdland, NYC, door Columbia op de plaat gezet. Nu van 24 april 1955 voor Capitol in NYC, met Dick Garcia-gitaar, Wendell Marshall-bas, Sam Woodyard-drums: Billy Strayhorn's "Take the 'A' train".

1923 maart
L.S.B.

plaat 3 Milt Buckner: Take the 'A' train (Billy Strayhorn)
2/laatst - 2:42 - Capitol T 642

"Take the 'A' train". Met Danny Turner-tenorsaxofoon, Billy May's "Lean baby".

zelfde Milt Buckner: Lean baby (Billy May)
1/1 - 5:09 - idem

"Lean baby" - deze opname met Danny Turner op tenor was van 17/18 april '55. Tenslotte het kwartet met een stukje van Sir Charles Thompson en Illinois Jacquet: "Robbin's nest".

zelfde Milt Buckner: Robbin's nest (Sir Charles Thompson, Illinois Jacquet)
2/1 - 5:33 - idem

"Robbin's nest", voor disc jockey Fred Robbins, waarvoor Billy Strayhorn "Snibor" schreef, zijn naam achterstevoren. Milt Buckner-Hammond orgel, Dick Garcia-gitaar, Wendell Marshall bas, Sam Woodyard-drums. Voor Capitol in NYC, 24 april 1955, alleen "Lean baby" van 17/18 april en Danny Turner erbij op tenorsaxofoon. Einde van het ^{Hammond} orgel. Volgende keer in het eerste deel van het voorlaatste hoofdstuk in dit tijdvak: minder gebruikte instrumenten, met eerst een aflevering accordeon. Dit was Jazzgeschiedenis 644, MdR.